

JEDNIČKA

...nejstarší, a přece mladá

ISSN 2336-4181

Investice – nejde o přežití, ale o rozvoj

V Čechách jsme zvyklí si stěžovat o něco více, než je tomu v jiných zemích. Stěžujeme si rádi – zejména obecně, o piva, občas bez znalosti faktů nebo s jejich přímým ignorováním a hlavně bez vkladu konstruktivní aktivity a nedejbože s připuštěním spoluzodpovědnosti. Dnešní „otvůrka“ ovšem začnu optimisticky.

Na fakultě se zrealizovala, je v běhu či předrealizační přípravě řada významných investičních projektů – stavebních (BIOCEV, Ústav soudního lékařství, Fyziologický ústav, fasády, dvory atd.), výukových (nové učebny, rekonstrukce přednáškových sálů) i vědeckých (na světové úrovni vybavená centra a laboratoře, např. Zobrazovací centrum v Ústavu buněčné biologie a patologie nebo unikátní Centrum pokročilého preklinického zobrazování) – a v brzké budoucnosti nás čeká Kampus Albertov.

Oddělení strategického rozvoje pro „projekty ležící v hlavách“

Pro investice ovšem není jen problémem, jak získáme zdroje, ale i jak s nimi budeme nakládat. Rizikem je třeba špatná koordinace projektů – řada přístrojů se pořizuje vícekrát na základě parciálních potřeb a tlaků uživatelů. Někdy se tak zakoupí několik exemplářů průměrné kvality (nebo na vyšší model nešlo finančně dosáhnout), které jsou pak nedostatečně, časově i možnostmi přístroje, využity. Pokud by se uživatelé sdružili, bylo by možné pořídit přístrojů méně a při celkově nižší ceně dosáhnout na kvalitativně lepší modely. Abychom na fakultě zvýšili efektivitu a komfort jak při získávání financí na investice, tak i při jejich distribuci, založili jsme oddělení strategického rozvoje. Jeho náplní práce je shrmažďovat nápady, vize a návrhy na rozvojové projekty, propojovat podobné projekty, selektovat a cílit projekty na zdroje financování (různé zdroje jsou zaměřeny na rozdílné typy projektů) spojené s hledáním těch nových dostupných. Oddělení zároveň administrativně podporuje nositele myšlenky při tvorbě projektové aplikace a v případě úspěchu pomáhá i s administrací projektu.

Zejména poslední bod bych zdůraznil, a to proto, že se často setkáváme s postojem „my máme úžasný projekt, hrozně by nám pomohl/ulehčil práci/pozvedl výzkum na zcela novou úroveň, ale u nás nikdo nemá čas, aby se věnoval přípravě projektové žádosti“. Je to pochopitelné, neboť formuláře, příručky, pravidla a manuály na velké investiční projekty, např. ve strukturálních fondech EU, mají desítky a stovky stran, vyžadují vyplňování spousty různých, často nepochopitelných (a nesmyslných?) dat či tvorby rozsáhlých tabulek. Jsou jedním slovem monstrózní a skutečně je prakticky nemožné se toho úspěšně zhostit v minimu času, které po splnění výukových, klinických a vědeckých povinností zbývá, zbývá-li vůbec. Oddělení strategického rozvoje proto otevírá další cestu právě projektům „ležícím v hlavách“.

Počítáme se zřízením dětské skupiny

K rozvoji fakulty patří i sociální „komfort všedního dne“. Součástí této oblasti je naše snaha o výstavbu školky. Po podrobném rozboru vnitřních i venkovních prostor, provedeném technicko-provozním oddělením děkanátu, se bohužel ukázalo, že nemáme ve své správě žádný objekt ani pozemek, které by byly pro zřízení či výstavbu školky použitelné.

Loni jsme proto začali jednat s VFN a MFF UK o možnosti vybudovat společnou školku na jejich pozemcích. Po několika setkáních s technickým oddělením VFN se ale ukázalo, že žádný z vytipovaných pozemků nelze využít, a to ani pro dočasnou stavbu. S MFF dopadla jednání podobně. Byly určeny možné lokality, nicméně vzhledem k jejich charakteristice (podloží, umístění vrtů apod.) se jako jediná použitelná eventualita ukázal pozemek v místě posledního kurtu sportovního areálu MFF na albertovském svahu. Další jednání s Rektoriátem UK a MFF však danou lokalitu nakonec rovněž vyloučila. V současnosti tedy zbývá fakultě jediná možnost, a to zřízení „dětské skupiny“. V listopadu loňského roku poslanci na třetí pokus přehlasovali veto prezidenta Miloše Zemana a zákon o dětské skupině posadili (ovšem s tím, že je třeba urychleně přijmout novelu). Na zřízení dětské skupiny je nyní směřována aktivita týmu proděkana prof. Kittnara a zároveň je s ní již nyní počítáno i v projektu Kampus Albertov.

Děkujeme za aktivní otevřenou diskuzi...

A pak tu máme provozní drobnosti. Drobnosti, které ovšem mohou zpříjemnit (či znepríjemnit) náš běžný život. Podařilo se nám prodloužit smlouvu s Magistrátem hl. m. Prahy o pronájmu Faustova domu na 10 let za symbolickou korunu. Zázemí Faustáku využíváme pro výuku, ale i spolkovou činnost a kulturní akce. Máme v něm Akademický klub, prostory otevřené studentům SMČ a další spolky. Trochu mě mrzí, že nejsou mnohem více využívány, přičemž občas paradoxně slyšíme o potřebě klubu, kavárny, posezení...

Zlepšujeme také provoz bufetu U Nemocnice 3, akademická veřejnost může využívat fitko a saunu v Salmovské atd. Stále však potřebujeme zpětnou vazbu – názory, tipy, komentáře.

Diskuze nám může pomoci k inspiraci, co ještě potřebujeme, ke zhodnocení, jak široká je po dané věci faktická poptávka a zároveň nám pomůže od někdy zbytečného stýskání, že chybí něco, co ve skutečnosti je, jen o tom někdo neví. A také je třeba připustit, že debata někdy může pomoci vysvětlit,

(pokračování na straně 2)

UK AKTUÁLNĚ

➤ Svoboda a demokracie nejsou samozřejmostí, varoval rektor UK při pietě za Jana Palacha

Bylo mu 20 let, studoval historii a politickou ekonomii na Filozofické fakultě UK a vůbec mu nebylo lhostejné, co se děje s jeho rodnou zemí – Československem. Proto se Jan Palach rozhodl k zoufalému a zároveň hrdinskému činu. Aby vytrhl obyvatele země z letargie, do které upadali po srpnu roku 1968, symbolicky se právě před budovou

Národního muzea v Praze 16. ledna 1969 zapálil. Přesně o 46 let později se jeho památce a odvaze poklonili současní studenti a představitelé UK. forum.cuni.cz/IFORUM-15514.html

➤ Univerzita Karlova udělila Bolzanovu cenu

Tímto oceněním vyznamenává ty nejtalentovanější mladé vědce uplynulého akademického roku. Bolzanova cena každý rok putuje do rukou trojice badatelů, kteří předložili tu nejvyšší absolutní vědeckou práci zaměřenou na oblast společenskovední, přírodovědnou a lékařskou. Cenu předal 20. ledna v Karolinu rektor UK prof. Tomáš

Zima Mgr. Radce Těšínské Lomičkové, RNDr. Lukáši Ondříčovi a MUDr. Viktoru Kočkovi. forum.cuni.cz/IFORUM-15520.html

➤ Zkuste Univerzitní maraton!

Dejte dohromady tým čtyř lidí a pobězte s UK onu jedinečnou vzdálenost 42 kilometrů ve formě štafety. Využijte týmové strategie a v cíli si vychutnejte neopakovatelný pocit radosti a úspěchu. Na startu nebudou jen štafety z ČR, ale poběží například i několik štafet ze zahraničních univerzit. forum.cuni.cz/IFORUM-14340.html?
event=10686&lang=cz redakce iforum

(dokončení ze strany 1) proč něco, co by bylo opravdu prima, fakt nejde...V duchu Murphyho zákona, že „každá blbost má minimálně jeden dobrý důvod“ (neovlivníme např. nemocniční prostory, které nám nepatří, nezměníme zákon atd.). Zkrátka aktivní otevřená diskuze, nikoli šíření poplašných zpráv nejrůznějších trollů na sítích, je prvním krokem každého projektu i porozumění. Součástí takové diskuze je i Hyde Park této Jedničky (za vaše návrhy díky!), proto je naše akademická veřejnost zastoupena v Akademickém senátu (prosím, hoďte senátory, které jste si vybrali), proto máme „senátorskou schránku“ (neváhejte, pište), tutoru (jen do nich) a strukturu vedení fakulty (jen do nás!).

... i za aktivní a zodpovědnou práci s penězi!

V minulých letech se nám dařilo racionálním a aktivním hospodařením vytvářet významnou provozní rezervu. Tu nechceme „projíst“, ale směřujeme ji do rozvoje fakulty – do lidských zdrojů (navýšili jsme mzdové limity pracovišť) i našeho zázemí. K tomu, abychom zachovali příznivý trend i do budoucna, jsme v současnosti velmi aktivní v negociacích nové metodiky financování fakult univerzitou. Jsme rádi, že se nám daří, nově i díky podpoře oddělení strategického rozvoje, dosahovat na velké rozvojové projekty. Proto musíme podporovat produktivní úspěšné týmy, které vložené prostředky zúročují svými výsledky (v rámci institucionálního financování, vrácení části režijních nákladů). A zároveň jsme zahájili systematické hledání dalších zdrojů aktivním „fundraisingem“ mimo akademickou oblast. První výsledky v této oblasti očekáváme letos.

Zodpovědná práce s penězi na vědu a vzdělávání by měla začínat na nejvyšších vládních úrovních. To samozřejmě můžeme ovlivnit jen velmi, velmi nepřímo a pomalu. Nicméně pro naši prosperitu můžeme hodně udělat my sami již dnes. A trůfáme si tvrdit, že na naší fakultě na tom tvrdě pracujeme. Všem vám za to děkujeme!

Aleksi Šedo, děkan I. LF UK;
Ivan Mikula, Otomar Kittnar, proděkan

1 A ZAHRANIČÍ

Stipendistka: Fulbrighta bych přála každému vědci

Doktorandka Ing. Kateřina Váňová z Ústavu lékařské biochemie a laboratorní diagnostiky si splnila jeden ze svých snů – deset měsíců se věnovala vědecké práci na jedné z nejprestižnějších amerických univerzit ve Stanfordu. Do univerzitních laboratoří se dostala díky Fulbrightovu stipendiu, které získala v roce 2012.

Hlavním tématem její práce je výzkum jaterních nemocí. Ve Stanfordu se zabývala především výzkumem vlivu žlučových kyselin na aktivitu hemoxygenázy in vivo. V polovině letošního roku se chystá doktorské studium dokončit. „Fulbrightovo stipendium je v Americe velice prestižní záležitostí. Pokud tam někde řeknete, že jste ho získali, všichni si vás považují. Na druhé straně to bylo i pro nás velmi zavazující. Byli jsme v laboratoři od rána do noci – chtěli jsme něco dokázat. Přála bych to zažít každému vědci,“ říká Kateřina.

„Stanford je úžasný a motivující. Studenti zde mají výborné zázemí a podporu, mohou se stále vzdělávat, absolvovat různé přednášky a semináře. Vše je soustředěno na jednom místě, setkávají se tady lidé z celého světa. Po ukončení pobytu si všichni odvázejí cenné kontakty, které mohou využít ve své další vědecké kariéře,“ popisuje mladá vědkyně.

Ve Stanfordu spolu specializovaná pracoviště výborně komunikují

Při své práci ve stanfordských laboratořích využívala nejvíce přístroj na sledování změn exprese genu pro enzym hemoxygenázu v orgánech geneticky upravených myších pomocí luminiscenčního záření. Získala zajímavé výsledky, z nichž část už publikovala.

„Ve Stanfordu jsou specializovaná centra vybavená určitými technologiemi. Funguje to tak, že vědec si může přístroj za poplatek na určitý termín pronajmout a provádět na něm své experimenty. Odborník, který přístroje obsluhuje, ho zaškolí v zacházení a případně s ním konzultuje

i výsledky,“ vysvětluje princip Kateřina.

„Pokud bych srovnávala podmínky pro vědu tam a u nás v Česku, největší rozdíl je v tom, že ve Stanfordu spolu specializovaná pracoviště výborně komunikují. U nás toto chybí, hodně věcí si musíme udělat sami, místo abychom je zadali specialistům. Tím vlastně ztrácíme cenný čas, který bychom mohli věnovat dalším experimentům,“ míní. Dále postrádá v Česku větší zapojení soukromého sektoru do financování vědy. „V USA to funguje výborně,“ říká.

A jak se jí podařilo prestižní stipendium, které financuje americká a česká vláda, získat? Požádala

Kateřina Váňová (na snímku třetí zprava) se svými kolegy ve stanfordské laboratoři.

o financování projektu, složila zkoušku z angličtiny a poté absolvovala pohovor, v němž musela vysvětlit, proč si zrovna její projekt zasluhuje podporu. Základní Fulbrightovo stipendium, určené pro práci na konkrétním vědeckém projektu v zahraničí, získali na stejné období ještě čtyři Češi. Kateřina se zúčastnila i projektu České televize, která natočila dokument „Jeden rok s Fulbrightem“.

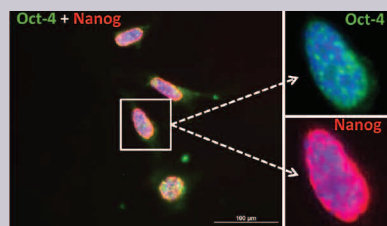
Kateřina vystudovala VŠCHT v Praze, obor biomedicínské inženýrství. Po absolutoriu se přihlásila k doktorandskému studiu na ÚLBD I. LF UK a VFN. Impulsem pro ni byly přednášky profesora Libora Vítka, který se zde zabývá mj. výzkumem nemocí jater a metabolismu hemu.

mf

BIOCEV

Z naší fakulty se projektu BIOCEV účastní 10 různých výzkumných týmů ve čtyřech z celkem pěti výzkumných programů. Jednotlivé projekty postupně na stránkách Jedničky blíže představí jejich vedoucí. Tentokrát si můžete přečíst o projektu „Kmenové buňky v epidermis a jejich použití v tkáňovém inženýrství“ prof. Karla Smetany, přednosty Anatomického ústavu.

Projekt řeší pracovníci Anatomického ústavu v rámci Výzkumného programu VP4 – **Biomateriály a tkáňové inženýrství**. Činnost naší skupiny vychází z předchozího intenzivního studia kmenových buněk v pokožce, včetně kmenových buněk pocházejících z neurální lišty, nacházejících se ve vlasových folikulech. Ty jsou široce multipotentní s diferenciací potenciálem prenatálních buněk neurální lišty. Výzkum se soustřeďuje především na studium mikroprostředí, které se podílí na udržení kmenových vlastností výše uvedených typů kmenových buněk.

Myší fibroblasty kultivované pod vlivem fibroblastů izolovaných ze stromatu lidského kožního nádoru bazaliomu exprimují v buněčných jádrech bílkoviny Oct-4 a Nanog. Ty jsou typické pro multipotentní embryonální kmenové buňky. Úsečka představuje 100 µm.

Jako model jsou intenzivně využívány nádory, které vycházejí z dlaždicových epitelů (bazaliom, dlaždicový karcinom) a melanom. Je totiž pravděpodobné, že tyto tumory potřebují ke svému růstu podobné mikroprostředí jako normální kmenové buňky. Naše činnost cílí zejména na studium mezibuněčných interakcí v těchto nádorech. Bylo zjištěno, že klíčový význam mají zejména epitelově-mesenchymové interakce a interakce mezi epitelovými buňkami a buňkami melanomu. Detailní analýzy expresních profilů zúčastněných typů buněk provedenou ve spolupráci s ÚMG AV ČR byly charakterizovány růstové faktory a cytokiny/chemokiny, které se uplatňují i při udržení kmenových vlastností normálních kmenových buněk. Velmi perspektivní se zdají být IL-6, IL-8, CXCL-1, FGF-2, BMP-4, IGF-2 a VEGF-A. Klíčovou roli hraje pravděpodobně i endogenní lektin, galektin-1.

Naš výzkumný záběh se tak oproti původnímu plánu rozšířil, protože se zdá, že naše výsledky by mohly nejen zlepšit kultivační protokoly kmenových buněk a urychlit hojení, ale mají šanci i rozšířit možnosti léčby nádorů. Inhibice mezibuněčných interakcí v nádoru by mohla brzdit jeho růst a metastazování, což jsme patentovali i publikovali.

Naše skupina široce spolupracuje s řadou institucí v České republice a je zapojena do mezinárodní spolupráce v rámci evropské sítě školicích center GLYCOPHARM. Dále spolupracujeme s bádajícími v Štrasburku a v Daejeonu v Koreji. Právě v možnosti intenzivní spolupráce spatřujeme nejvyšší přidanou hodnotu naší účasti v projektu BIOCEV. Něco jiného je cestovat za spolupracujícím kolegou přes celou Prahu, či sedět s ním u kávy každý den a diskutovat o další práci. **Proto doufáme, že právě BIOCEV bude impulsem, který nám dá to pravé intelektuální zrychlení.**

Karel Smetana,
přednosta Anatomického ústavu

Rektorský sportovní den

Ve středu 13. května 2015 se koná pod záštitou rektora UK profesora Tomáše Zimy Rektorský sportovní den, který je příležitostí k setkání studentů pražských fakult UK nejen na sportovním poli. Tento den bude na UK zrušena výuka a studenti tak mohou celý den využít ke sportování v soutěžích nabízených jednotlivými organizátory z kateder a ústavů tělesné výchovy na fakultách UK. Můžete se těšit např. na aerobik, atletiku, aqua-fitness, badminton, basketbal, cyklistiku, florbal, fotbal, golf, in-line, lezení, nordic walking, orientační běh, plavání, rafting, slackline, sjezd Sázavy, softbal, tenis, volejbal, kanjam, beachvolejbal, šachy, posilovnu, kung-fu nebo krav maga. Letošním koordinátorem je naše fakulta, tak si to přijďte užít!

ed

Purkyňku vede Štěpán Svačina

Přednosta III. interní kliniky profesor Štěpán Svačina byl 28. 1. 2015 zvolen za předsedu České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně. Za silnou stránku „Purkyňky“ považuje fakt, že integruje mnoho dílčích medicínských oborů, tedy jednotlivých odborných společností, a má tak potenciál vyjadřovat se téměř k celé medicíně. Již tradičně se ČLS zabývá významnými fenomény, které ovlivňují medicínu – např. systémem vzdělávání lékařů, výkony pro pojišťovny, otázkami farmakoterapie, doporučenými postupy apod. „Společnost má ale i své slabé stránky. V nedobrému stavu jsou její časopisy – některé mají málo čtenářů, vycházejí se zpožděním... To vše bude třeba řešit. Předsedání ČLS rozhodně znamená obrovskou, ale významnou práci. Jsem rád, že se tento post podařilo získat pro naši fakultu, která je značně zastoupena i v předsednictvu,“ říká Štěpán Svačina.

jat

Velkorysý dar skromné bojovnice

Touto cestou bych rád poděkoval za vzácný dar, který mi byl poskytnut z fondu paní Josefíny Napravilové. Tato mecenáška ošetřovala raněné při bombardování Prahy v únoru 1945, po válce našla a vrátila domov 40 dětem, v období komunistické totality pomáhala v zahraničí českým emigrantům a na podzim svého života se mimo jiné rozhodla věnovat štědrý finanční dar I. lékařské fakultě, ze kterého je vypláceno stipendium podle jejího přání studentce či studentovi I. a 6. ročníku. Paní Napravilová zemřela v únoru 2014 ve věku 100 let. Její osobnost je ojedinělou ukázkou nezištné pomoci, píle a víry. Pevně věřím, že její odkaz nebude zapomenut a bude dále přežívat v myslích i činech nejen oceněných studentů.

Miroslav Důra

Běží projekt školské prevence rizikového chování

Klinika adiktologie nedávno zahájila projekt, jehož hlavním cílem je otestovat a ověřit možnosti zavedení celonárodního systému školské prevence rizikového chování – včetně pre-

vence užívání návykových látek, šikany atd. – pro děti základních škol. Hlavní výsledky, které budou zdarma k dispozici školám, jejich zřizovatelům i provozovatelům a které umožní zahájit širší veřejnou diskusi o dalším směřování školské prevence rizikového chování v ČR, budou představeny během léta a podzimu 2015. Podrobnější informace o projektu, jehož odborným vedoucím je profesor Michal Mioviský, přednosta kliniky, můžete nalézt na webových stránkách adiktologie.cz.

red

Lékaři a sestry společně proti zhoubným onemocněním

Jediný český onkologický kongres konaný pod záštitou Evropské onkologické společnosti (ESMO) – PragueONCO – se letos v lednu uskutečnil již po šesté. Tuto tradiční a úspěšnou pražskou konferenci pořádá I. LF UK a Onkologická klinika VFN ve spolupráci s 2. a 3. LF UK. Jejím cílem je mj. sjednotit vzájemný pohled českých lékařů na vedení a cíl onkologické terapie.

jf

16. studentská vědecká konference se kvapem blíží

Studenti, kteří máte ambice a chuť prezentovat první výsledky své vědecké práce, vězte, že 16. studentská vědecká konference I. LF UK se uskuteční 6. května 2015. Konference bude opět rozdělena na sekci postgraduální, pregraduální a sekci nelékařských zdravotnických oborů. Podmínky přihlášení a další potřebné informace najdete na stránce SVK www.lf1.cuni.cz/16svk.

jf

Pojďte si fakultní hrnek!

Máme krásné zbrusu nové fakultní hrnečky s něžnými fonendoskopy a saténovou glazurou! Pozitivní červený nebo elegantní šedý, radost udělá každému. Další dárky a místa prodeje najdete v katalogu dárkových předmětů na webu: www.lf1.cuni.cz/document/46977/katalog-darkovych-predmetu-1lf

jf

Den otevřených dveří s rekordní účastí

V sobotu 10. ledna 2015 jsme uspořádali Den otevřených dveří. Byl úspěšný – přišlo okolo 1300 návštěvníků. Děkujeme jim za projevený zájem, našim studentům a pedagogům pak za jejich nasazení a uchazečům přejeme mnoho štěstí u přijímacích zkoušek!

jf

Ve zdravé Praze zdravý zub

V úterý 21. dubna 2015 to vezměte do školy nebo do práce přes Karlovo náměstí – naši studenti zubního lékařství vám připomenou, jak se nejlépe starat o chrup a zodpoví vám veškeré otázky týkající se ústní hygieny. Rádi vás uvidíme!

jf

Pocta Antonínu Dvořákov

Na 21. koncertu z cyklu Fakulta v srdci Karlova zazní tentokrát slavná díla nejproslulej-

šího českého skladatele Antonína Dvořáka: Biblické písně v úpravě pro sólový baryton a orchestr na texty žalmů v překladu Bible kralické a slavnostní kantáta Te Deum, napsaná pro premiéru v New Yorku k příležitosti 400. výročí objevení Ameriky Kryštofem Kolumbem. To vše v kostele sv. Ignáce na Karlově náměstí ve čtvrtek 23. dubna 2015 od 19 hodin.

jf

Sportovní úspěch Michaely Doleželové

Studentka 2. ročníku zubního lékařství I. LF UK, Michaela Doleželová, získala na Winter Universiádě 2015 Štrbské Pleso/Osrblie bronzovou medaili ve skocích na lyžích ženských družstev. Spolu s Vladěnou Pustkovou tak obohatily českou výpravu o jednu z jedenácti cenných kovů. V individuálních skocích se pak umístila na krásném čtvrtém místě, v těsném závěsu za třetí Anastasií Gladyshevovou z Ruska. Gratulujeme!

zub

MEDialogy o umírání v Čechách

Přijďte 10. března 2015 na třetí blok našeho komunikačního projektu MEDialogy, tentokrát na téma Umírání v Čechách. Hovořit se bude mj. o tom, čeho se lidé v souvislosti se smrtí nejvíce obávají, jak jsou na tom po právní stránce zdravotníci, kteří by chtěli umírajícímu pomoci zemřít, zda by měla být eutanazie zakotvena v zákoně, zda je při výuce mediků věnována dostatečná pozornost otázkám spojeným s umíráním, respektive se smrtí atd. Diskutovat budou prof. Tomáš Halík, prof. Pavel Pařko, prof. Helena Haškovcová, MUDr. Jolana Těšínová. Přijďte si je poslechnout a zapojte se do diskuze i vy! Akce začíná v 10.00 ve velké zasedací místnosti v budově děkanátu.

mf

Zlatá medaile pro Jana Zapletala

V individuálním závodě mužů získal student I. ročníku naší fakulty Jan Zapletal zlatou medaili a titul akademický mistr ČR v halové lukostřelbě pro rok 2015. Navíc v družstvu UK „A“ vybojoval společně s Jindřiškou Vaněčkovou (MFF UK) bronzovou medaili. Oba se dále připravují na reprezentaci Univerzity Karlovy na Universiádě 2015, Gwangju, Jižní Korea.

zub

Už na začátku medicíny mě lákaly biofyzika a experimentální výzkum

Za prvek „číslo jedna“ v lidském těle považuje kyslík. Protože bez vody vydržíme alespoň pár dní, bez potravy dokonce pár týdnů, ale bez kyslíku jen pár minut. Její profesní život však nyní provází především měd. MUDr. Jana Mattová, postgraduální studentka Ústavu biofyziky a informatiky, se zabývá výzkumem nových terapeutických možností Wilsonovy choroby – autosomálně recesivně dědičného onemocnění, které způsobuje kumulaci mědi v různých orgánech, hlavně v játrech, mozku nebo ledvinách. Její práce byla na loňském World Congress of Internal Medicine vybrána mezi 25 nejlepších z více než 130 000 přihlášených abstraktů. Oceněna byla cestovatelským grantem a finanční výhrou ve výši 1000 dolarů.

➤ Jak častý je výskyt této dědičné metabolické poruchy?

Po celém světě jí trpí přibližně jeden člověk z 30 000, nicméně frekvence nositelů genové mutace, u nichž se choroba nijak neprojevuje, je asi 1 : 90. V ČR je evidována pouze u několika desítek pacientů, naproti tomu je velmi rozšířená v jižní Evropě a ve Velké Británii. Hodně mutací se objevuje také ve východní či jihovýchodní Asii, což byl možná i jeden z důvodů, proč ocenili náš projekt na světovém kongresu internistů v Soulu.

➤ Co vás přivedlo právě k výzkumu Wilsonovy choroby?

Když jsem nastupovala na postgraduální studium, měla jsem původně úplně jiný záměr, ale protože jsme nedostali grant, musela jsem si vybrat jiné téma – u mě školitelky, docentky RNDr. Pavly Poučkové, CSc., byla „volná“ právě Wilsonova choroba. Jsem ale velmi spokojená, protože jsem poznala dobré lidi, zvláště z oboru chemie.

➤ Takže jsou podmínky k Ph.D. studiu na I. LF dobré?

Myslím si, že ano. Osobně nemám žádné výhrady – organizace doktorského studia, studijní referentky... Prostě všechno skvělé :)

➤ Vraťme se k Wilsonově chorobě. Jaká je normální koncentrace mědi v lidském těle?

Není to úplně jednoduché říci, obvykle se stanovují tři biochemické parametry. Séroový ceruloplazmin, který je hlavním transportérem mědi v krvi, bývá snížený pod 0,1 g/l, není ale ani přesný, ani dostačující pro určení Wilsonovy choroby. U neléčených pacientů pak bývá zvýšená koncentrace volné mědi v krvi, tedy nad 200 µg/l, a močová exkrece mědi – více než 100 µg za 24 hodin.

➤ Na co konkrétně se váš výzkum zaměřil?

Naším cílem bylo vyvázat akumulovanou měď z organismu pomocí perorálně podávaných nevstřebatelných polymerních sorbentů, které obsahují

MUDr. Jana Mattová, postgraduální studentka Ústavu biofyziky a informatiky

chelatační činidla s vysokou specifičitou právě pro ionty mědi, nikoli pro ostatní kovy. Pro experiment jsme si vybrali zdravé laboratorní potkany, nejčastěji používaný kmen Wistar; a zvolili jsme tři základní ligandy – trietylentetramin, dipikolyamin a 8-hydroxychinolin –, které jsme jim podávali po dobu 6 týdnů v dietě s přesně známou koncentrací mědi.

Důležité bylo, aby se aplikovaná látka nevstřebávala do organismu a dokázala „vyčistit“ měď přímo z potravy ještě v průběhu trávicího traktu, a zabránilo se tak systémovým účinkům. Proto jsme použili polymerní nosič, poly(glycidyl-methakrylát-coetylen dimethakrylát), o kterém se už delší dobu ví, že je biokompatibilní, nerozpustný a navíc nemůže být absorbován. Předpokládali jsme tedy, že pokud na něj navážeme tři uvedené ligandy, po perorálním podání skutečně pouze projde trávicím traktem,

vyváže měď ze stravy a bude vyloučen stolicí. Tato hypotéza se potvrdila – zjistili jsme, že se navázaný ligand uvolní pouze asi z jedné tisícinou procenta, což je klinicky nevýznamné. Je to ale otázka výroby a chemické čistoty.

Dále nás pochopitelně zajímalo, jaká bude koncentrace mědi v jednotlivých orgánech zvířete po dlouhodobé aplikaci chelatačních činidel. Nezaznamenali jsme žádné známky toxicity a navíc se ukázalo, že každý ze třech ligandů byl ve srovnání s kontrolní skupinou

schopen snížit obsah mědi v ledvinách, trietylentetramin a 8-hydroxychinolin pak také v tkáni jater a mozku. Je to určité úspěch už jen z toho hlediska, že šlo o naprosto zdravé potkany.

➤ Projekt po třech letech skončil, co bude následovat?

Abychom mohli naše výsledky dále testovat a ideálně je posunout do fáze klinického výzkumu, musíme získat další finance. Chemici z Ústavu makromolekulární chemie AV ČR, kteří s námi spolupracovali a navrhli složení experimentálních látek, získali patent. Naším cílem je, aby se nalezené sloučeniny mohly v budoucnu stát potravinovým doplňkem, ideálně i schváleným léčivem pro terapii Wilsonovy choroby.

➤ Výsledky vědecké práce bývají často během na dlouhou trať, navíc

s nejistým cílem. Jak se motivujete k tomu, abyste vydržela?

U mě je to asi touha po poznání – nemyslím, že by člověk musel nutně hned získávat velká ocenění a objevit něco převratného. Dokáže mě potěšit už jen to, když pochopím něco, co jsem za celé roky nechápala. Najednou se mi doslova rozsvítí v hlavě, a to mě naplňuje. V současné vědě existuje tolik specializovaných oborů, že je hodně obtížné přijít na něco zásadního. Nicméně různé výzkumné skupiny odhalují různé věci a dohromady vlastně vytvářejí takovou skládačku poznání. Vzájemně se inspiřují a posouvají dál.

➤ Prozatím jste se rozhodla svůj profesní život spojit s experimentální medicínou. Padlo toto rozhodnutí už na začátku studia?

Před nástupem na medicínu jsem přemýšlela, zda se mám vrhnout na přírodní vědy, nebo zvolit medicínu. Nakonec zvítězila I. LF UK, ale hned od prvního nebo druhého ročníku jsem věděla, že se nebudu věnovat klinice, ale teoretickému výzkumu – konkrétně biofyzice...

➤ ... takže jste měla jasno i v tom, že chcete právě na biofyziku?

Ano, protože jsem jí původně chtěla studovat na Matematicko-fyzikální fakultě UK.

➤ A nelitujete nástupu na „Jedničku“?

Určitě nelituji, ale kdybych se rozhodovala znovu, šla bych asi studovat přímo biofyziku. Tehdy jsem se možná trochu obávala, zda bych našla práci v oboru. Dnes vím, že moje obavy byly zbytečné, protože uplatnění v biofyzice je rozhodně velké.

➤ Plánujete, že byste se v budoucnu věnovala klinické medicíně?

Momentálně ne. Spíš uvažuju o tom, že bych vystudovala ještě jednu vysokou školu – více technicky zaměřenou, abych pochopila různé metody.

jat

CO PRO MĚ ZNAMENÁ

Prof. MUDr. Jiří Mazánek, DrSc., emeritní přednosta Stomatologické kliniky

Vzpomínky na můj osobní vztah k pražské lékařské fakultě mají pro mne vždy velmi silný emocionální náboj. Medicínu jsem studovala na začátku 60. let minulého století, v době, která ze společensko-historického hlediska patřila k nejsurovějším a nejobtížnějším v novodobých dějinách našeho národa. Naše vědomostní a vůbec i vzdělanostní úroveň z pohledu nastupujících požadavků vysokoškolského studia byla bídná až mizerná. Denně

jsem pocítovali, jakou dřinou je studium medicíny. Do mysli se mi často vkrádaly myšlenky, zda by nebylo nejlepší ze studia zběhnout.

S úctou a vděkem proto vzpomínám na jednotlivé pedagogy, kteří nám nabídli svou pomoc a stali se nám laskavými průvodci i rádci na cestách všedními dny. S ubíhajícím časem vztahy mezi námi studenty, posléze mladými lékaři, vyzrávaly a krystalizovaly v krásná kolegiální a lidská přátelství, která přetrvávají dosud. Naši učitelé, byť žili v totalitním režimu, obklopeni falši, nás učili, že člověk musí snášet i nepříjemné věci, že všechno, co děláme, musíme dělat pořádně, měli jsme před nimi respekt – to není totéž co strach. Je mi velmi líto, že dnešní generaci někdy tento respekt chybí. Měli bychom se proto jako

učitelé více snažit, aby se studenti, kteří projdou fakultou, stali nejen dobrými odborníky, ale také slušnými, charakterními a společensky zodpovědnými lidmi. Historie pražské lékařské fakulty nás k tomu imperativně zavazuje.

V mých vzpomínkách zůstaly fakulta i všeobecná nemocnice pořád stejně krásné a nestydím se říci, že mne vždy potěší, když slyším vychvalovat jejich odbornou úroveň. Jak člověk stárne a stojí trochu stranou hlavního proudu dění, má víc času přemýšlet. A čím víc přemýšlí, tím víc chápe a promíjí – bledne to zlé a kruté, zatímco to dobré a krásné je stále zářivější. Naši fakultě přeji moudré pedagogy, pracovitě a úspěšně studenty a vůbec všechno nejlepší. Vždyť fakulto, Tys láska má...!

Názory? Zkušenosti? Fakta či domněnky? Zajímá nás vše!

Součástí rozvoje každé úspěšné firmy je i podpora sociálního komfortu zaměstnanců a klientů. Zeptali jsme se proto vašich kolegů, v čem by jim fakulta mohla zpříjemnit pracovní či studijní život v běžném denním provozu.

Uvítali byste rozšíření nabízených služeb či materiálního zázemí na naší fakultě?

HYDE PARK

Michal Kubát, 1. ročník VL

Na fakultě jsem zatím krátkou dobu, ale nesetkal jsem se žádným problémem ohledně služeb, které 1. LF nabízí. Například otevírací doby knihovny a studovny mi přijdou velice dobré. Možná bych uvítal, kdyby se do šatny mohl uložit více než jeden batoh, ale to jsou maličkosti. S materiálním vybavením jsem zatím také spokojen, takže ohledně této problematiky má Jednička za mě jedničku :)

HYDE PARK

Lucie Pasevová, 4. ročník VL

Líbilo by se mi, kdyby naše fakulta zřídila útulnou kavárnu, vhodnou i ke studiu, podobně jako to udělali na Přírodovědecké fakultě na Albertově. Máme sice k dispozici fakultní kantýnu, tam nám ovšem nakazují místo po konzumaci občerstvení opustit a jít se učit do studovny. Dále si myslím, že by se mohlo investovat do učebnic v knihovně. Nejspíš kvůli vysokému počtu studentů v posledních letech jsou většinou všechny rozpůjčované a člověk se často knihy ani přes rezervaci nedočká.

HYDE PARK

Adéla Trněná, 3. ročník VL

Uvítala bych spíše zlepšení již nabízených služeb – jsou to sice jen maličkosti, ale i na nich záleží. Třeba ve studovně bývá přes zimu docela chladno, chápu, že v přetopené místnosti se učit nedá, ale když se klepete zimou, tak to taky není ideální. Další věc, kterou bych zmínila, je relativně nový bufet. Na začátku semestru police přetékaly všemožnými pochutinami i v odpoledních hodinách, ovšem když jsem bufet navštívila nedávno, spíše zely prázdnotou. A co se nových věcí týká, líbilo by se mi, kdyby v denní místnosti nebo i jinde byly barely s vodou, ze které bychom si mohli udělat čaj nebo kávu. Rovněž bych ocenila ještě jednu denní místnost, kde by kromě židlí a stolů byly i pohodlné sedačky třeba jako v Národní technické knihovně.

HYDE PARK

Marek Procházka, 4. ročník VL

Mám pocit, že fakulta nabízí spoustu věcí, o kterých studenti často bohužel ani nevědí. Například některé prostory pro odpočinek by zasloužily zviditelnění – Akademy klub, vnitrobloky, denní a počítačové místnosti v různých budovách. Co by ale jistě uvítalo mnoho studentů, jsou vlastní uzamykatelné skříňky.

HYDE PARK

Prof. Michal Miovský, proděkan pro nelékařské studijní programy, přednosta Kliniky adiktologie

Určitě máme kde rozšířit současnou nabídku. Obratem jsme například zareagovali na poptávku po poradenské a terapeutické péči, nyní probíhá analýza potřeb. Umím si představit, že nejen vyjdeme vstříc této studentské iniciativě, ale že půjdeme dál, až na úroveň zaměstnanců. Nicméně vidím zde i obecnější téma. Žádná univerzita nemá nazbyt motivovaných, produktivních a stálých pracovníků. Těch si musíme považovat. Myslím si, že bychom postupně mohli jako fakulta směřovat k nějaké dlouhodobé propracovanější strategii cílené péče a vytváření souboru zajímavých benefitů pro takové pracovníky a jejich rodiny, včetně prevence vyhoření atd. Zbylé téma je zcela konkrétní a myslím si, že i jednoduché a v rámci kolegia děkana mu též věnujeme prostor – a sice podpořit kliniky i ústavy a pomoci jim, aby zřizovaly a provozovaly dětské skupiny. Bez aktivní podpory, rady a cílené strategie se to nerozjede, a to by byla velká škoda pro nás všechny.

HYDE PARK

MUDr. Miroslav Důra, postgraduální student, Dermatovenerologická klinika

Pokládám-li si tuto otázku, musím konstatovat, že v průběhu svého studia jsem nikdy nepocítil palčivou potřebu některé z nenabízených služeb. Ústav vědeckých informací poskytuje širokou paletu služeb vysoké kvality nejen pro studenty, ale i pro pedagogy a vědecké pracovníky. Fakulta disponuje několika místy pro trávení volného času i občerstvení, nemalý podíl na tom má SMČ. Pevně věřím, že bude v brzké době snaha vedení 1. LF korunována úspěchem a fakulta se dočká vlastní školy. Avšak pokaždé se najdou návrhy na zlepšení či rozšíření, proto bych se rád zmínil o faktu, že prostorové možnosti a vybavení některých šaten na klinických stážích nejsou vždy pro mediky zcela dostačující. Domnívám se též, že studenti přijíždějící do Prahy či se vracějící nazpět domů by uvítali jakoukoli možnost krátkodobého uložení svých zavazadel... To, co prostředí fakulty podle mého názoru neschází, je ojedinělý genius loci, kterým je areál bezpochyby protnut :)

HYDE PARK

Michal Žiga, 6. ročník VL

Po dlouhém přemýšlení mě napadly dvě věci. První by bylo zavedení – řekněme – „klinické laboratoře“ s andulami, chirurgickým instrumentáři, šitím, modely, laparo trenažérem a podobně, kde by si mohli studenti vyzkoušet své praktické dovednosti nabyté na klinických pracovištích, které však kvůli nedostatku kapacit (lidských, časových a prostorových) nemohou dál rozvíjet. Byla by na to vyčleněna jedna místnost v budově ÚVI, kde by to studenti neměli daleko od knih. Jako druhou věc bych uvítala možnost tisku pro každého studenta v rozsahu třeba 400 stran na akademický rok zdarma. Možná to zní jako sci-fi, nicméně na základě zkušeností mých i kolegů ze zahraničních stáží je tohle na západě běžná praxe.

HYDE PARK

Kristýna Matějková, grantové oddělení děkanátu

Osobně bych uvítala bufet v budově děkanátu, někdy člověk nemá čas ani náladu navštěvovat přilehlé předražené obchody, také výběr v automatech by mohl být větší. V letních měsících by bylo rovněž dobré mít k dispozici zdarma vodu z barelů. Jako sportovně založený člověk bych rozhodně uvítala fitness centrum kdekoliv v areálu fakulty s brzkou ranní otevírací dobou. Myslím si, že na fakultě je dost cyklistů a bylo by fajn mít stojany na kola v budovách fakulty či nějakou uzamykatelnou místnost.

(pokračování na straně 6)

HYDE PARK

Ing. Petr Bečvář, vedoucí technicko-provozního oddělení děkanátu

Svoji odpověď bych rozdělil na přání reálná a dosažitelná a na přání nereálná, neboli tzv. zbožná. K reálným přáním patří to, aby se při přípravě dalších komplexních rekonstrukcí budov (Fyzio-logického ústavu, Ústavu imunologie a mikrobiologie, Ústavu hygieny a epidemiologie) a při přípravě novostaveb Kampusu Albertov, podařilo vymyslet a do stavebního programu zařadit vše, co je k výuce, vědecké práci i k oddychu po práci potřeba. A tak jsem zvědav, co se nakonec v nevypsané soutěži nápadů prosadí, protože škála je docela široká – od horolezeckých stěn na fasádách přes studentské kluby a fitness v suterénu po zastřešené dvory pro parkování kol...

A zbožná přání? V první řadě někde v nejbližším okolí fakulty prázdný pozemek, na kterém bychom postavili školku, patrové garáže, sportovní halu, sanatorium a nemocnici, hospodu, superhyperčistě laboratoře pro zvířectvo od kvasinky po slony a největší magnetickou rezonanci s nejsilnějším rentgenem. V druhé řadě prázdnou halu na kraji města, kde se samo topí a samo svítí, aby se na jakýkoliv starší přístroj, nábytek a jiné harampádí dalo říci: „Tak to tam odvezte, tam se toho vejde!“

HYDE PARK

Tobias Brockmeyer, 1. ročník ALEK

Overall the faculty provides a good environment to study. But still there are a few things that could be improved. If I had the option, I would like the material resources to be extended. I would use them first of all for a few healthier options in the vending machines. As of right now students can only get mainly surgery food out of those machines. Other healthier food/snack options that could be used to improve the menu are cereal bars or bags of mixed nuts. Furthermore a 24h-studyroom service would be greatly appreciated by the students. Medical students frequently need to stay up quite late to study and especially during the exam period is it not possible to study in an environment provided by the faculty later than 7.45pm.

HYDE PARK

Shrey Mathur, 6. ročník ALEK

I think that the services or material resources offered by the Faculty should be extended to expanded student services and educational resources. Career counseling, mental health counseling and health services are being addressed through the student society but there is a need for greater University support with these initiatives. Electronic resources should continue to become more readily available through the bulk purchasing power of a larger institution. This includes bulk software licensing and subscriptions for e-books and electronic databases to keep students on the cutting edge of medicine. With that said, the Faculty has many resources available and its continuously improving. There is a wonderful teaching tradition here and this institution should continue to strive to be up to date with the changing medical landscape.

HYDE PARK

Kateřina Vacková, 5. ročník VL

Moje návrhy na zlepšení jsou následující. Zřízení místnosti (větší než je denní místnost nad knihovnou), kde by byla pohodlná křesla, gauče, stolký a kde by si studenti mohli opravdu odpočinout. Ano, i chvilku schrupnout :) Mohli bychom si to tam i sami vymalovat. S projektorem na pouštění dokumentů, filmů a studijních materiálů, varnou konvici atd. :) Dále opravdu funkční automaty na kávu po celé fakultě. Zavedení fitka by bylo jistě úžasné, za studentské ceny samozřejmě. A svačkový bufet nebo kavárna se zdravým jídelm, ne s těmi chemikáliemi, co jsou v bufetu pod knihovnou.

HYDE PARK

MUDr. Jan Pláteník, ÚLBDL

Dobrá otázka, i když mě moc věcí, které bych mohl od fakulty chtít, nenapadá. Jídelny a bufety, které instituce našeho druhu mívají, jsou díky poloze v centru města zbytečné – jejich funkci už dávno převzala nejrůznější stravovací zařízení v okolních ulicích, zvykli jsme si na to. Možná ke zvážení je školka, já ji nepotřebuji, ale mezi spolupracovníky by zájem asi byl, pokud by byla finančně dostupná. Určitě dobrou, a tak nějak pořad nedocenenou myšlenkou je posilovna/fitcentrum na pracovišti nebo v jeho blízkosti. Jistěže příležitost ke sportování je kolem nás plno, ale prakticky je času obvykle málo, práce hodně a čím dostupnější fitcentrum je, tím je dosažení nezbytné pravidelnosti snadnější. A pohyb je skutečně téměř všelék. V současné době můžeme navštěvovat Rekondiční centrum VŠTJ Medicína Praha v Salmovské ulici, stačí to. Kdyby se ale mělo s tímto centrem něco stát, anebo by zájem překročil jeho kapacitu, určitě by fakulta mohla považovat o něčem vlastním.

HYDE PARK

Doc. Martina Vašáková, Pneumologická klinika, Thomayerova nemocnice

Moc bychom si přáli zlepšení prostředí pro naše pacienty a zároveň našeho pracovního prostředí. Jsme největší plicní klinika a oddělení v ČR, sídlíme dohromady ve dvou pavilonech. Pavilon G1 v Krči, kde se nachází všechna akutní lůžka a ambulance, nebyl od svého postavení ve 20. letech minulého století nikdy rekonstruován, pouze byly prováděny dílčí úpravy. Pokud se týká vzdělávání a vědecké práce, rozhodně v Thomayerově nemocnici postrádáme vědeckou knihovnu se službou knihovnicka. Školka u nás naštěstí je, stejně jako tělocvična a hřiště. Dobře vybavené fitness centrum by samozřejmě pro nás bylo tou pověstnou třetí špičkou na dortu, který však zatím ještě není upečen.

Zeptali jsme se vašich kolegů, které osobnosti nebo jakému počínu by v uplynulých třech měsících dali jedničku a proč:

Prof. Jaroslava Dušková, Ústav patologie

Angele Merkelové za její výstižně formulované projevy tolerance v otázkách rasových, diplomacie v otázkách aktuálních konfliktů, morálky a odpovědnosti v otázkách ekonomických. Jedničku bych

také dala rozhodnutí bonifikovat u uchazečů o lékařské studium na naší fakultě dobré výsledky z matematiky. Přidala bych bonus za prokazatelnou znalost dalšího cizího jazyka nad rámec samozřejmě angličtiny. Dobré výsledky v matematice odrážejí schopnost logického myšlení, jazyková kompetence otvírá obzory, usnadňuje zvládnutí odborné terminologie a obohacuje komunikační dovednosti.

RNDr. Čestmír Štuka, vedoucí OVT

Jedničku bych dal celé fakultě za její otevřenost. Za její ochotu sdílet své elektronické výukové materiály. To vůbec není samozřejmost. V Čechách i zahraničí mají některé školy pocit, že je ty ostatní ohrožují, a tak si každou nahanou přednášku žárlivě střeží. Ale ti skutečně velcí se takhle nechovají. MIT sdílí zdarma všechny své e-learningové kurzy a stalo se tak přirozeným centrem a vzorem. Když se pak otevřenost stala uznávanou ctností, přidali se i další, ale naše fakulta patří k těm, kdo tuhle cestu otevřenosti vyznávali vždy. Jsem rád, že jsem na takové škole.

Stanislav Koptiš, 5. ročník VL

Jedničku bych rozdělil mezi všechny své kolegy, kteří se věnují i něčemu nad rámec studijních povinností. Jedním z nich je Honza Kulhánek, spolužák z kruhu, který už více než tři čtvrtě roku dochází na Klinikou dětského a dorostového lékařství. Tam se mj. věnuje unikátnímu výzkumu lysosomálních střídavých onemocnění. Jako první autor teď na mezinárodní vědecké konferenci prezentoval výsledky získané na dětských pacientech s mukopolysacharidózou, které jako první na světě popisují zásadní změny v leukocytech těchto dětí. Myslím, že jedničku si rozhodně zaslouží i všichni pedagogové a kliničtí lékaři, kteří se takovým studentům obětavě věnují.

Vendula Langerová, 2. ročník VL

Určitě si jedničku zaslouží vysílání filmu 50 odstínů šedi, který dal nejen vydělat spoustu peněz tvůrcům, ale také spojil komunitu v jeden velký celek, stěžující si na bídnou kvalitu filmu, vzájemně se doplňující o stále horší a horší detaily, trapnější repliky a zbytečné scény. Dlouho se nepodařilo vzbudit takové ohlasy u nějakého filmu.

... a co si myslíte vy?

<https://www.facebook.com/jednickalf1>
<http://www.lf1.cuni.cz/bulletin-jednicka>

Každý má právo vyjádřit svůj názor...

Vážení čtenáři Jedničky,

jako hlavní organizátor Integrovaného preklinického bloku ve třetím ročníku magisterského studia všeobecně směřu přijímám plnou odpovědnost za posunutí konání bloku ze 13. do 14. týdne zimního semestru, které rušivě zasáhlo do zkušebních předtermínů, což vyvolalo oprávněnou kritiku. Tuto kritiku přijímám i přesto, že jsem přesunul plán na základě informací, které, jak se později ukázalo, nebyly ani přesné. Při prvotní ochotě vyjít vstříc jsem nedomyslel důsledky a problémy, které tato akce přinese, a způsobil tím komplikace řadě studentů i pedagogů při plánování zkušebního období. Všem kolegům, jimž jsem

způsobil jakékoli komplikace, se tímto omlouvám a budu rád, pokud moji omluvu přijmou.

Moje omluva má však jedno omezení – nepatří autorce/autorovi stížnosti formou anonymního e-mailu adresovaného přímo spectabilis děkanovi fakulty a proděkanovi pro výuku, aniž by byla informována přednostka našeho ústavu. Nečiním tak kvůli stížnosti samé. V demokratické společnosti má každý člověk právo vyjádřit svůj názor a cítil-li se poškozen, může si stěžovat. Pokud je stížnost oprávněná, a to v tomto případě je, jsem, jakkoli je mi to nepříjemné, připraven chybu přiznat a plně akceptovat důsledky pro mne plynoucí. Autorka či autor e-mailu však úmyslně neuvádí své jméno a skrývá totožnost. Prý z obavy o následky pro své budoucí studium na fakultě. A to je chladná a promyšlená kalkulace.

Učím 34 let. Ne vše se mi za tu dobu povedlo tak, jak jsem chtěl nebo si představoval. Vždy jsem se však snažil respektovat osobnost studenta a jednat s ním jako rovný s rovným. Toto jednání však předpokládám i z druhé strany. Za svými názory si stojím, pokud je veřejně prezentuji, odhaluji svoji totožnost. Za anonymními názory se skrývají buď zbabělci, nebo vychytralí manipulátoři. Ani jednomu, ani druhému nefandím.

Emil Pavlík,

Ústav imunologie a mikrobiologie

... slušné je se podepsat...

Asi každému z nás se někdy stane, že zaslechne zvěsti o tom, že se něco chystá nebo už se dokonce něco stalo, ale vlastně nevíme, jak to doopravdy je. Může se to přihodit i na fakultě. Jak v takových případech postupovat, abychom se dozvěděli více či se snažili zjednat nápravu?

Úplně nejlepší je zprávu si nejprve ověřit ze zdrojů, jimž se říká důvěryhodné. Nejlépe pak přímo v místě, k němuž se informace váže. Může to být web ústavů či fakulty, i v době elektronických médií je možné se přímo osobně zeptat. Ve většině případů zjistíte, co se opravdu děje a co z toho případně vyplývá. Přesto se však někdy přihodí, že se situace rozvíjí a dál se zdánlivě „dramatizuje“, i když jen ve virtuálním prostoru. Sociálními sítěmi se táhnou zprávy, co bude zakázáno, co nebude možné a často si ještě pár diskutujících přísadí a ocitáme se zcela mimo realitu.

Někteří studenti se ihned obrací na vedení fakulty, často přímo na děkana. Na tom není v zásadě nic špatného, ale přesto by toto řešení mělo být vyhrazeno spíše situacím, kdy už „není jiné pomoci“. Logické je oslovit nejprve přednosty ústavů, studijní oddělení či příslušného studijního proděkana. V případě jakýchkoli dopisů či e-mailů je slušné se podepsat. Svým jménem ručím za svůj názor a rovněž vedení fakulty pak jménem svých představitelů situaci řeší. Není opravdu žádný důvod se obávat postihu, a pokud by šlo opravdu o citlivou záležitost, je možné požádat o zachování anonymity či situaci řešit osobním setkáním.

Chyby, které se stanou (doopravdy, nikoli jen na facebooku), je třeba vysvětlit a napravit. Podstatné změny podléhají schvalování Akademickým senátem, v němž jsou právě proto zastoupeny všechny skupiny akademické obce, včetně studentů.

Takže až uslyšíte, že fakulta lehla popelem, nejprve se přesvědčte na vlastní oči...

Martin Vokurka,

proděkan pro studijní problematiku a teoretickou a preklinickou pedagogiku

... a rozumné „neplašit“

V biologických i sociálních systémech se většina problémů odvíjí od chyb komunikace.

Nicméně slovo „chyba“ skrývá více alternativ. Dovolím si navrhnout arbitrární stupnici. Na jednom jejím pólu je OMYL. Vzniká v dobré víře, zpravidla mrzí i samotného chybujícího, ale zároveň ho, je-li jím uznán a je-li následován účinnou snahou o nápravu, nedeklasuje. Chyby nedělá jen ten, kdo nic nedělá. Někde uprostřed je BLBOST. Tou je třeba papouškování neověřeného nesmyslu nebo chyba vznikající potřebou něco tvrdit v souběhu s leností či neschopností zjistit si, jak se věci opravdu mají.

„Věřím, že není omyl, jsem si téměř jist, že není blbost a zcela jistě vím, že není manipulace, když tvrdím, že k anonymům u nás na fakultě není důvod.“

V lepší variantě je to vděčný čtenář zaručených zpráv, v horším zlobný umrněnc hrající si na rebela v anonymních internetových diskusích o čemkoli. V obou případech dost často jedinec, který ne úplně stačí nárokům svého okolí. A na negativním pólu stupnice stojí MANIPULACE. Vědomý instrument jak škodit – jen tak ze sportu nebo k dosažení nějakého cíle, na nějž manipulátor férovou cestou nemá. Věřím, že není omyl, jsem si téměř jist, že není blbost a zcela jistě vím, že není manipulace, když tvrdím, že k anonymům u nás na fakultě není důvod. Což nemění nic na faktu, že tentokrát to na „mikraci“ tedy opravdu rozsvítily...

Aleksi Šedo, děkan I. LF UK

Přihlaste se k doktorskému studiu!

Pro akademický rok 2015/2016 je vyhlášeno přijímací řízení ke studiu doktorských studijních programů v prezenční i kombinované formě. Termín odevzdání přihlášek na oddělení pro vědeckou činnost a zahraniční styky je 30. dubna 2015.

Přihlásit se můžete do následujících oborů:

- Biochemie a patobiochemie
- Biologie a patologie buňky
- Biomedicínská informatika
- Experimentální chirurgie
- Farmakologie a toxikologie
- Fyziologie a patofyziologie člověka
- Gerontologie
- Imunologie
- Lékařská biofyzika
- Mikrobiologie
- Molekulární a buněčná biologie, genetika a virologie
- Neurovědy
- Parazitologie
- Preventivní medicína
- Vývojová a buněčná biologie
- Zobrazovací metody v lékařství
- Biomechanika
- Psychologie (obor Lékařská psychologie a psychopatologie)
- Bioetika
- Dějiny lékařství
- Specializace ve zdravotnictví (obor Adiktologie)

Poplatek za přijímací řízení: 460 korun

Termín přijímacích pohovorů do doktorského studia: červen 2015

Informace o doktorských studijních programech a přijímacím řízení spolu s přihláškami lze získat na:

Odd. pro vědeckou činnost a zahraniční styky
I. LF UK, Kateřinská 32, 121 08 Praha 2

Pavla Kadlecová, tel. 224 964 286,
Karolína Havelková tel. 224 964 330

Úřední hodiny:

pondělí a středa 8.00–12.30,
úterý a čtvrtek 12.30–15.30

nebo na webových stránkách fakulty:
www.lf1.cuni.cz/prijimaci-rizeni-do-doktorskych-studijnich-programu-akademicky-rok-20152016?f=pro-doktorandy
www.lf1.cuni.cz/en/admission-procedure-for-doctor-phd-degree-study-programmes--academic-year-2015-2016

Kateřina Hovorková,
oddělení pro vědeckou činnost a zahraniční styky

Vzpomínkový večer k 25. výročí od znovuoobnovenia Spolku

Streda 7. 1. 2015 bola významným dňom pre Spolek mediků českých a všetkých jeho bývalých aj súčasných členov. Pripomenuli sme si 25. výročí od znovuoobnovenia činnosti SMČ.

MUDr. Petr Kohut, bývalý predseda SMČ, sa pred niekoľkými rokmi rozhodol zmapovať históriu Spolku. Vyhľadávanie pamätníkov však nebolo vôbec ľahkou úlohou ako sa na začiatku zdalo. Petr to ale vzal za správny koniec a história Spolku a nachádzanie prameňov v archívnych materiáloch sa stalo jeho koníčkom. A tak vznikol nápad usporiadať Vzpomínkový večer:

Celá udalosť sa niesla v duchu spomínania. Historické zábery, fotografie, pohľadnice. Spomienky bývalých aktívnych členov na svoje pôsobenie v tejto študentskej organizácii. Dnes už vážení lekári nám rozprávali príbehy ako sa dostali do Spolku, ako založili Hvězdnu pařbu, Mikulášskou nadílku či Piknik. Pozvali sme aj významné osobnosti, ktoré za celé tie roky s nami spolupracovali. Prof. Tomáš Zima, prof. Štěpán Svačina, prof. Aleksi Šedo a mnohí ďalší sa s nami podelili o svoj pohľad a názor na Spolek.

Bývalý predseda SMČ Petr Kohut sa súčasnosť predsedkyňa Petrou Křážekovou.

Cieľom bolo, je a bude spríjemňovať štúdium

Celý večer sme ukončili slávnostným odhalením pamätnej tabule v priestoroch klubovne SMČ. Bolo zaujímavé sledovať niekoľko generácií aktívnych členov vo vzájomnej diskusii. Vážim si každého jedného člena, ktorý absolútne nezištne a v čase svojho osobného voľna pomáhal, vymýšľal a organizoval všetky udalosti a aktivity. Len vďaka nim je dnes Spolek stále fungujúcou a úspešnou študentskou organizáciou. Dovolím si tvrdiť, že každý jeden dal kus svojho srdca do SMČ a je to veľmi cítiť.

Odmenu a motiváciu pre nás všetkých sú pevné priateľstvá a neoceniteľný osobný rast, tréning zodpovednosti, komunikácie a tolerancie, skúšky spoľahlivosti, dôvery a občas aj skúšky lásky. A nie sú to tie najpodstatnejšie veci v živote? Cieľom Spolku bolo, je a bude spríjemňovať mladým ľuďom neľahké štúdium medicíny.

Prajem Spolku čestných a srdečných ľudí s chuťou pracovať, posúvať sa ďalej a nebať sa žiť naplno.

Petra Křážeková,
predsedkyňa SMČ

PREGRADUÁLNI VZDĚLÁVÁNÍ

Proč je dobré mít hodnocení výuky?

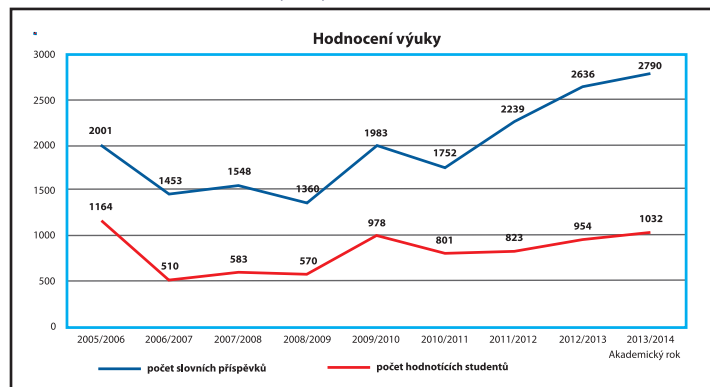
Hodnocení výuky je na naší fakultě již velmi dobře zavedeným způsobem kontroly kvality výuky. Jistě nás všechny potěší, že celková známka fakulty rok od roku roste, a to i přes zvyšující se počet hodnotících studentů. Naši studenti snad tedy získávají každým rokem lepší znalosti a vztah k fakultě. Popravdě řečeno, právě vztahy jsou dominantním tématem hodnocení výuky.

Nedávno proběhlo setkání pana děkana a pana proděkana Kittnara za účasti zástupce studentů s pěti nejhůře hodnocenými pedagogy. Nikomu z nich nebyla vyčítána odborná kvalita, ale spíše jejich přístup. Je těžké hodnotit něco tak subjektivně vnímaného, jako jsou vystupování a komunikace, a ještě náročnější je apelovat na vyučující, jejichž představa je v tomto směru dosti odlišná. Právě minulý ročník hodnocení výuky ukázal, že se i v tomto ohledu daří rok od roku zlepšovat.

Výrazně si polepšili vyučující informatiky, kteří loni absolvovali obdobnou schůzku s panem děkanem. I stálice hvězdné pěchoty vyučujících se nejen zlepšili v celkovém hodnocení, ale dostalo se jim rovněž dobrých a vstřícných hodnocení. Stejně tak špatně hodnocené ústavy a kliniky minulých let, jako je například Onkologická klinika I. LF UK a VFN, se po radikální změně výuky zařadily mezi bezproblémová pracoviště. Potěšující je jistě také fakt, že přibývá ústavů a klinik, které jsou vloženy kladně hodnoceny a studenti se jednoznačně shodují v pozitivním ohlasu na jejich výuku (například Neurologická klinika I. LF UK a VFN). Děje se tak i přesto, že předměty, které se zde učí, jsou značně náročné a někteří studenti si z nich zkoušku zopakují. Jednoznačně

tedy neplatí, že chvála a vavříny se dostává pouze těm hodným a nenáročným.

Jistě to ale neznamená, že by naše fakulta neměla žádná slabá místa, spíše naopak. Mnohé nové slabiny se ukázaly v loňském roce – třeba katastrofální hodnocení sekretariátu Ústavu patologické fyziologie. Na jejich řešení se již pracuje, stejně jako na rozvrhu v jednotlivých ročnících, rozsahu i počtu zkouškových otázek a formách zkoušení. Toto všechno je tím pravým důvodem, k němuž má hodnocení

výuky sloužit – tedy ukázat na chyby a nedostatky, aby se mohlo přistoupit k jejich co nejrychlejšímu řešení.

„Jen velký počet hodnocení a komentářů je jasným důkazem, že nejde o subjektivní nespokojenost, ale o objektivní fakt.“

Je ale nutné, aby se nejednalo o osamocené hlasy na poušti. Jen velký počet hodnocení a komentářů je jasným důkazem, že nejde o subjektivní nespokojenost, ale o objektivní fakt.

Proto bychom na vás rádi apelovali, abyste se do hodnocení výuky zapojili a snažili se

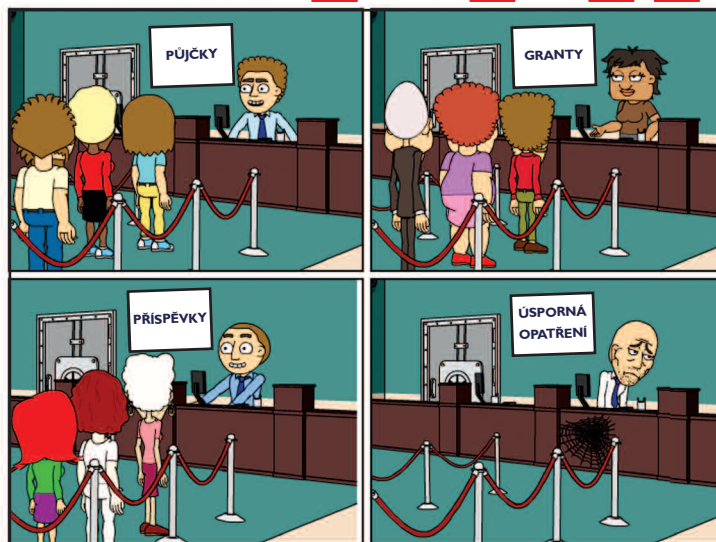
hodnotit veškeré předměty, které jste absolvovali. Právě vaše komentáře dávají hodnocení smysl a nám příležitost prosazovat jejich rychlá řešení.

Hodnocení již běží!

Adam Tesař, 6. ročník VL,
člen Komise pro hodnocení výuky

Konkrétní výsledky ankety si můžete prohlédnout v SIS, tedy na stránce: is.cuni.cz/studium/anketa/index.php?do=vysledky&skr=2014&sem=1&co=1&fak=11240

FACOLTA

Jiráskova klinika a nálet na Prahu 14. 2. 1945

Před sedmdesáti lety, již na sklonku války, Praha poprvé zažila nálet. Svržené pumy zasáhly v širokém pruhu oblast od Smíchova přes nábřeží a Karlovo náměstí až na Vinohrady. Přímé zásahy dostalo i několik budov všeobecné nemocnice.

Klinika prof. A. Jirásky (1887–1960), za války nazývaná jako pouhé oddělení, byla v té době umístěna v tzv. divizní nemocnici, dnešním sídle III. interní kliniky. Zasažena byla dvěma pumami, které se propadly až do sklepa. Více, či méně byly

poškozeny všechny pokoje nemocných, většinou se zachránili jen pacienti ležící u hlavních zdí. Poškozeny byly i operační sály, v nichž právě probíhaly operace. O život přišlo 30 lidí, z toho pět pracovníků nemocnice. Vzpomínky doc. J. Peška (1914–2003) na tento ničivý nálet, který prožil přímo ve zdech kliniky, vyšly tiskem v publikaci o dějinách I. chirurgické kliniky. Chtěla bych je však doplnit vyprávěním dalšího přímého účastníka této pohnuté události, pozdějšího profesora chirurgie Bohuslava Niederleho ml. (1907–2000). Bohužel je nevydal tiskem, pokládám je však za natolik zajímavé, že se pokusím jeho vyprávění, kterému jsem byla před lety osobně přítomna, co možno věrně reprodukovat.

Tehdy Jiráskův asistent B. Niederle byl v době náletu jedním z těch, kteří právě operovali. S dalším kolegou měli na operačním stole muže s nádorem mozku. Po zásahu bomby, která velmi poškodila strop místnosti, byli pacient i operující pokryti vrstvou prachu a částí zdiva. B. Niederle a jeho kolega považovali vyhlídky operovaného na přežití za minimální; rychle provedli nestandardní zakrytí mozku a okamžitě se zapojili do péče o velké množství těžce raněných v areálu budovy – na pokojích i v ambulanci. Bylo jich tolik, že museli být rychle rozvázeni i do dalších pražských nemocnic, někteří byli umístěni také na německé chirurgické klinice. Pacienta s operovaným mozem pustili oba lékaři ze zřetele, po jeho dalším osudu vzhledem k mimořádně složité situaci panující na klinice po náletu, nepátrali.

Několik měsíců po válce šel již habilitovaný docent Niederle s manželkou na procházku. Náhle byl ze zadu osloven neznámým mužem: „Dobrý den, vy jste určitě pan doktor Niederle ze všeobecné nemocnice.“ V té době už působil Niederle v motolské nemocnici a hlas mu nebyl známý. Otočil se a spatřil muže se slepečkou holí: „Pane doktore, já jsem ten pacient, kterému jste operoval v nemocnici na Karláku nádor na mozku při únorovém náletu, kdy pumy poškodily i operační sál, kde jsem ležel. Sice od té doby nevidím, ale jinak se mi vede dobře. Tak vám děkuji a přeji i vám vše dobré.“

Ludmila Hlaváčková,
Ústav dějin lékařství a cizích jazyků

1 OBJEKTIVEM

Na veletrhu pomaturitního vzdělávání Gaudeamus 2015 v Praze-Letňanech 27.–28. 1. jsme už tradičně zásobovali početné zájemce informacemi o studiu na Jedničce.

Na tiskové konferenci o potřebné komplexní péči pro pacienty s nádory mozku nechyběl ani prof. Rolf Mentlein (na snímku uprostřed) z Christian-Albrechts-Universität zu Kiel v Německu.

Lednovým hostem besedy Křeslo pro Fausta byl vážený český spisovatel Pavel Kohout.

Nejen studenti si přišli do paláce Žofin zatančit na již 127. reprezentační ples mediků.

Maydlovu přednášku Spolku českých lékařů v Praze přednesl 17. 2. 2015 prof. MUDr. Jiří Mazánek, DrSc., emeritní přednosta Stomatologické kliniky (na snímku druhý zprava).

1 V MÉDIÍCH

Ohlasy na naše PR akce:

TZ o ocenění MUDr. J. Mattové za výzkum Wilsonovy nemoci (18. 12. 2014)
www.ceskatelevize.cz/porady/1148499747-samadoma/215562220600003/
n-tumour-centre-being-built-czechrep

TZ Léky snižující obsah železa v mozku mohou zpomalit průběh Parkinsonovy nemoci (29. 1. 2015)
trendyzdravi.cz/medicinal/leky-sni-zujici-obsah-zeleza-v-mozku-mohou-zpomalit-prubeh-parkinsonovu-nemoc.html?showmenonactive=1g5fht4z7t64

TK I pacienti s nádory mozku si zaslouží komplexní péči (15. 1. 2015)
praguemonitor.com/2015/01/16/first-comprehensive-brai

TZ o ocenění prof. Štíпка cenou W. Siemense (6. 2. 2015)
www.technickytydenik.cz/rubriky/denni-zpravodajstvi/nejlepsi-vysokoskolsky-pedagog-uci-na-l-lekarske-fakulte-uk_29272.html

TZ o nové technologii pro zhotovování zubních náhrad (11. 2. 2015)
trendyzdravi.cz/medicinal/nova-technologie-weldone-zpresnuje-a-zrychluje-vyrodu-zubni-nahrady.html?showmenonactive=1g5fht4z7t64

Prof. Štípek oceněn za nejlepší výuku vysokoškoláků

Prestížní Cenu Wernera von Siemens za rok 2014 pro nejlepšího vysokoškolského pedagoga obdržel oblíbený učitel a průkopník e-learningu v medicíně prof. Stanislav Štípek z Ústavu lékařské biochemie a laboratorní diagnostiky. Ocenění převzal na slavnostním večeru v pražské Betlémské kapli 5. února 2015. „Snažím se studenty vést k aktivní účasti na výukovém procesu. Studium medicíny sice není možné nahradit počítačem, ale informační technologie mění přípravu studentů na praktickou výuku – kromě textů, schémat a obrázků nabízíme animace, videa, interaktivní přípravná cvičení a simulace – vše dostupné kdykoli a kdekoli a většinou bezplatně,“ říká prof. Štípek.

Česká pobočka Siemens akci organizuje ve spolupráci s tuzemskými univerzitami a Akademií věd ČR, pod záštitou ministra školství, mládeže a tělovýchovy a ministra průmyslu a obchodu. Svým rozsahem, výší finančních odměn a historií je Cena Wernera von Siemens jednou z nejvýznamnějších nezávislých iniciativ tohoto druhu v ČR. V dosavadních 17 ročnících bylo oceněno 265 studentů, pedagogů a mladých vědců.

jf, mf

Fotografie ze slavnostního večera si můžete prohlédnout zde: www.lf1.cuni.cz/nejlpsi-vysokoskolsky-pedagog-uci-na-1-lekarske-fakulte-uk?f=media

KNIŽNÍ NOVINKY

Chirurgická onkologie

Postgraduální mezioborová monografie, jejímiž autory je několik desítek našich i několik zahraničních autorů. Kolektiv předních odborníků sepsal pod vedením editora Zdeňka Kršky zcela unikátní učebnici, která postihuje ve

více než 40 kapitolách celou širší oboru z pohledu jak chirurgického, tak onkologického. Celobarevná publikace je bohatě obrazově dokumentována.

Autoři: Zdeněk Krška, David Hoskovec, Luboš Petruželka a kolektiv

Vydavatel: Grada

jf

informace o experimentálních výzkumných modelech pro studium gliomů. Publikace je určena vědcům a lékařům, kteří se věnují onkologii, neurovědám a molekulární biologii.

Editoři: Aleksi Šedo a Rolf Mentlein

Vydavatel: Springer

jf

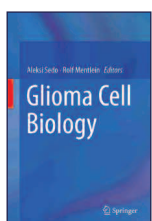
Etické problémy medicíny na prahu 21. století

Publikace je rozdělena do čtyř tematických celků. V prvním analyzuje etické otázky na úrovni obecných a historických souvislostí. Druhá část se věnuje problematice etických problémů, které stojí na pomezí výzkumu a klinické práce. Nastíněny jsou zde specifické otázky, před jejichž konkrétním řešením v klinické praxi medicína v současné době stojí. Třetí část mapuje stav etiky a očekávaných etických výzev v jednotlivých klinických oborech. Na závěr jsou pak probrány některé speciální otázky – např. problematika smrti a umírání, dehumanizace v medicíně a další závažné jevy. Monografie je vhodná pro lékaře a další odborníky v klinické praxi i výzkumu, ale též pro studenty medicíny a souvisejících oborů.

Autoři: Radek Ptáček, Petr Bartůněk a kolektiv

Vydavatel: Grada

red

Glioma Cell Biology

Gliomy jsou závažným nádorovým onemocněním mozku s fatální prognózou. Zároveň však představují vhodný model pro onkologický výzkum, jehož cílem je objevit nová a vhodná terapeutika této choroby. Do publikace shrnují editoři A. Šedo a R. Mentlein nejnovější vědecké poznatky expertů z celého světa v oblasti výzkumu gliomových buněk. Dílo se zabývá genetikou, epigenetikou, buněčnou a molekulární biologii gliomových buněk, popisuje interakce gliomových buněk s jejich mikroprostředím a přináší

ELEKTRONICKÉ INFORMAČNÍ ZDROJE (II)

Polytematická bibliografická a citační databáze Web of Science se zaměřuje na oblast vědy, techniky i umění. Excerptuje záznamy z více než 12 000 významných vědeckých časopisů, 30 000 vědeckých monografií a 148 000 konferenčních sborníků. Převážná část je umístěna v rejstřících SCI (Social Citation Index) – exaktní vědy, SSCI (Social Sciences Citation Index) – společenské vědy, AHCI (Arts & Humanities Citation Index) – umění a humanitní vědy a v ISI Conference Proceedings – konferenční příspěvky. Záznamy jsou opatřeny citačními analýzami (tzv. citačními ohlasy) a umožňují zjištění Hirschova indexu (tzv. h-indexu). Tato databáze je zpřístupněna na platformě Web of Knowledge, jejímž producentem je Institute for Scientific Information (ISI) se sídlem ve Philadelphii v Pensylvánii. ISI je nyní součástí americké firmy Thomson Reuters. Součástí platformy Web of Knowledge je sekce Journal Citation Reports (JCR), která přináší údaje o impakt faktoru vědeckých časopisů indexovaných ve Web of Science. Retrospektiva všech záznamů zahrnuje období od roku 1945. Odkazy na databázi: ui.lf1.cuni.cz/databaze (ÚVI) nebo pez.cuni.cz (PEZ, Portál e-zdrojů).

David Horváth, Ústav vědeckých informací

k prosincovým, lednovým a únorovým výročím

doc. MUDr. Jiřímu Kofránkovi, CSc.,
z Ústavu patologické fyziologie I. LF UK

doc. MUDr. Karlu Kupkovi, CSc.,
z Ústavu nukleární medicíny I. LF UK a VFN

prof. MUDr. Sylvii Dusilové-Sulkové, DrSc.,
z IV. interní kliniky – kliniky gastroenterologie a hepatologie I. LF UK a VFN

doc. MUDr. Janě Sussové, CSc.,
z Kliniky rehabilitačního lékařství I. LF UK a VFN

doc. MUDr. Marii Bílkové, CSc.,
z Ústavu soudního lékařství a toxikologie I. LF UK a VFN

doc. RNDr. Ivanu Mazurovi, CSc.,
z Ústavu soudního lékařství a toxikologie I. LF UK a VFN

prof. PhDr. Miladě Říhové, CSc.,
emeritní přednostce Ústavu dějin lékařství a cizích jazyků I. LF UK

doc. MUDr. Zuzaně Jirsově, CSc.,
z Ústavu histologie a embryologie I. LF UK

prof. MUDr. Karlu Odrážkovi, Ph.D.,
z Onkologické kliniky I. LF UK a VFN

doc. RNDr. Františku Šmídovi, CSc.,
z Ústavu lékařské biochemie a laboratorní diagnostiky I. LF UK a VFN

ed

KALENDÁŘ

Lab-on-a-chip technologies; Will "Moore's law" apply to chemistry in this century?

Přednáší Dr. Wyatt N. Vreeland
18. března 2015 ve 13.30
velká zasedací místnost děkanátu,
Na Bojišti 3, Praha 2

Děkanský den I. LF UK

Velký pátek 3. dubna 2015

Genes, Genetics & Genomics (G3) Symposium

10. dubna 2015, 8.45–12.30
velká zasedací místnost děkanátu,
Na Bojišti 3, Praha 2

ed

Jednička

Bulletin I. lékařské fakulty UK
Neprodejné, vychází jako dvouměsíčník.
Ročník: 111, číslo: 1/2015
Redakce: Eva Davidová, Marie Fialová, Jana Francová,
Jana Mašková, Michal Španko, Jana Tlapáková, Martin Vejražka
Grafické zpracování: Zuzana Kutíková
Fotografie a ilustrace: archiv I. LF UK a autorů příspěvků
Ilustrace a fotografie na stranách I a VII: FreeImages
Své dotazy či náměty můžete poslat na e-mail: jednicka@lf1.cuni.cz
ISSN 2336-4181